

OFERTA STUDIÓW W AKADEMII IGNATIANUM W KRAKOWIE
WYDZIAŁ PEDAGOGICZNY - INSTYTUT NAUK O WYCHOWANIU - ROK AKADEMICKI 2023/2024

Wykaz kierunków i zakresu kształcenia na studiach I i II stopnia, oraz jednolitych magisterskich wraz z informacją gdzie można po każdej ścieżce pracować oraz tryb w jakim odbywać się będą zajęcia.

I N S T Y T U T N A U K O W Y C H O W A N I U

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA STACJONARNE, KIERUNEK: PEDAGOGIKA

Kierunek	Zakres kształcenia	Opis kierunku oraz sylwetka absolwenta	Dni, w których będą odbywać się zajęcia
PEDAGOGIKA Profil: ogólnoakademicki Język wykładowy: polski		<ul style="list-style-type: none">Ogólny opis kierunku – jego charakterystyka <p>Celem studiów pedagogicznych jest zapoznanie studenta(ki) z podstawowymi wiadomościami z zakresu wiedzy ogólnopedagogicznej, historyczno-filozoficznej, socjologicznej i psychologicznej niezbędnymi do rozumienia społeczno-kulturowego kontekstu procesu wychowania i kształtowania własnego rozwoju zawodowego. Ponadto student(ka) zdobywa umiejętności twórczego radzenia sobie z wyzwaniami pojawiającymi się w trakcie studiów i przyszłej pracy zawodowej. Absolwent Ignatianum posiada umiejętności osobistej refleksji i autoformacji w duchu pedagogiki ignacjańskiej odwołującej się do doświadczenia, refleksji i oceny własnych działań w świetle zdobytej wiedzy.</p> <p>Studia licencjackie są pierwszym etapem przygotowania do wykonywania zawodu pedagoga w zakresie wybranego zakresu kształcenia na kierunku studiów <i>pedagogika</i>. Absolwent otrzymuje przygotowanie pedagogiczne.</p> <ul style="list-style-type: none">Wybór zakresu kształcenia określa zarządzenie Dziekana Wydziału Pedagogicznego na dany rok akademicki.	Od poniedziałku do piątku

		<p>Wybór zakresu kształcenia na kierunku: <i>pedagogika</i> odbywa się na pierwszym roku studiów, w pierwszym semestrze. Przedmioty z wybranego zakresu będą realizowane od 3 semestru studiów.</p>	
	<p><i>Resocjalizacja kreująca</i></p>	<p>Absolwent kierunku <i>Pedagogika</i> w zakresie <i>Resocjalizacji kreującej</i> posiada wiedzę o terminologii używanej w pedagogice resocjalizacyjnej, jej przedmiocie i zadaniach oraz genezie subdyscypliny i związkach z innymi dyscyplinami naukowymi. Posiada podstawową wiedzę o zasadach przeprowadzania diagnozy pedagogicznej w środowisku, instytucjach wychowawczych i resocjalizacyjnych oraz o zasadach i metodach wychowania resocjalizującego w środowisku, instytucjach wychowawczych i resocjalizacyjnych. Posiada podstawową wiedzę w zakresie prawnych i organizacyjnych czynników konstytuujących funkcjonowanie systemu resocjalizacji i wsparcia jednostek, grup zagrożonych marginalizacją i przestępczością. W toku kształcenia absolwent nabył umiejętności posługiwania się terminologią używaną w pedagogice resocjalizacyjnej i analizowania powiązań pomiędzy innymi dyscyplinami naukowymi oraz podstawowymi ujęciami teoretycznymi dla wyjaśniania problemów w obszarze resocjalizacji instytucjonalnej i pozainstytucjonalnej. Potrafi wykorzystać wiedzę z obszaru pedagogiki resocjalizacyjnej dla przeprowadzenia diagnozy indywidualnej i środowiskowej i zaprojektowania działań wspierających, pomocowych i resocjalizacyjnych oraz potrafi zaprojektować twórcze działania resocjalizacyjne w oparciu o znane zasady i metody wychowania resocjalizującego w środowisku, instytucjach wychowawczych i resocjalizacyjnych. Potrafi wykorzystać wiedzę w zakresie prawnych i organizacyjnych czynników konstytuujących funkcjonowanie systemu resocjalizacji, wsparcia jednostek i grup zagrożonych marginalizacją i przestępczością dla zaprojektowania i przeprowadzenia działań wspierających, pomocowych i resocjalizacyjnych. W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent docenia znaczenia dorobku nauk humanistycznych i społecznych dla kreowania działań resocjalizacyjnych nakierowanych na osoby z zaburzeniami psychospołecznego funkcjonowania oraz zagrożone marginalizacją i przestępczością. Przejawia postawę otwartości i aktywności w identyfikowaniu i rozwiązywaniu problemów z zakresu wspomaganie, pomocy i</p>	

		<p>resocjalizacji. Jest świadomy istnienia etycznego wymiaru działań twórczych we wspieraniu, pomocy i resocjalizacji jednostek i grup zagrożonych marginalizacją i przestępczością.</p> <p>Absolwenci kierunku Pedagogika w zakresie Resocjalizacja kreuująca mogą pracować w instytucjach, których celem jest opieka, wychowanie i resocjalizacja, wykorzystujących w pracy metody resocjalizacji kreuującej. W szczególności absolwenci przygotowani są do pracy w instytucjach takich jak: Policyjna Izba Dziecka, Ośrodek Interwencji Kryzysowej, Ośrodek Przeciwdziałania Przemocy, poradnie rodzinne. Uzyskują kwalifikacje zawodowe do pracy w instytucjach zajmujących się opieką, wychowaniem i resocjalizacją, w placówkach interwencyjnych, w zakładach karnych, aresztach śledczych, służbach sądowych i więziennych. Absolwenci mogą również pracować w zawodzie kuratora sądowego, podejmować pracę wychowawczą jako organizator grup środowiskowych. Absolwenci w zakresie Resocjalizacja kreuująca mogą być także zatrudnieni m.in. w placówkach oświatowo-wychowawczych umożliwiających rozwijanie zainteresowań i uzdolnień oraz korzystanie z różnych form wypoczynku i organizacji czasu wolnego, w placówkach artystycznych - ogniskach artystycznych umożliwiających rozwijanie zainteresowań i uzdolnień artystycznych z wykorzystaniem metod resocjalizacji kreuującej oraz w świetlicach socjoterapeutycznych i środowiskowych.</p>	
	<p>Pedagogika szkolna z profilaktyką społeczną</p>	<p>Absolwent kierunku Pedagogika w zakresie Pedagogika szkolna z profilaktyką społeczną posiada elementarną wiedzę o terminologii używanej w pedagogice szkolnej i profilaktyce społecznej, o przedmiocie i zadaniach oraz genezie tej subdyscypliny i związkach z innymi dyscyplinami naukowymi. Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o zasadach przeprowadzania diagnozy indywidualnej i środowiskowej, zna podmiot, przedmiot, środki i metody działania poradniczego i doradztwa zawodowego, jak również ich miejsce jako interakcji międzyosobowej. Ma wiedzę dotyczącą zasad, metod i środków pracy z dzieckiem z trudnościami wychowawczymi i dzieckiem zdolnym oraz podstawy wiedzy o problematyce zachowań ryzykownych i normatywnych. Ma wiedzę na temat etyki, standardów, strategii, systemowych rozwiązań oraz podstaw prawnych profilaktyki społecznej i na temat tworzenia, realizacji i ewaluacji programów profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym. Zna organizację pracy</p>	

		<p>pedagoga szkolnego, jego zadania oraz metody pracy. W toku kształcenia absolwent nabył umiejętności posługiwania się terminologią używaną w pedagogice szkolnej i profilaktyce społecznej, analizowania powiązań pomiędzy innymi dyscyplinami naukowymi oraz wykorzystywania ich w postępowaniu diagnostycznym i działaniach terapeutycznych. Posiada umiejętności posługiwania się ujęciami teoretycznymi w celu analizowania zachowań uczniów, wychowanków oraz wykorzystania wiedzy interdyscyplinarnej dla przeprowadzenia diagnozy indywidualnej i środowiskowej oraz zaprojektowania indywidualnych i systemowych działań. Posiada umiejętność dostrzegania i identyfikowania problemów edukacyjnych, opiekuńczych, wychowawczych dzieci i młodzieży a także konstruowania programów naprawczych. Potrafi identyfikować, diagnozować i różnicować zachowania normatywne i ryzykowne dzieci i młodzieży. Dostrzega potrzebę działań uzupełniających i kompensujących proces wychowania i socjalizacji w kontekście postępujących zmian społecznych. Potrafi sporządzić plan pracy z indywidualnym przypadkiem i grupą oraz potrafi planować, tworzyć, realizować i ewaluować uniwersalne, selektywne i wskazujące programy profilaktyczne w oparciu o adekwatne podstawy teoretyczne i dobre praktyki. Ma umiejętności służące poprawnej realizacji i implementacji działań profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym, w tym współpracy ze szkołami, samorządami lokalnymi, organizacjami pozarządowymi, grupami dzieci i młodzieży oraz rodziców i nauczycieli. W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent jest zdolny do rozwiązywania problemów edukacyjnych, opiekuńczych, wychowawczych; poszukuje sposobów ich rozwiązania nie naruszających godności, intymności i podmiotowości dziecka i jego rodziny. Jest wrażliwy na problemy dzieci i młodzieży oraz podejmuje profesjonalne działania służące tworzeniu im wartościowego środowiska wychowawczego. Jest przekonany o potrzebie permanentnego samokształcenia i monitorowania własnych kompetencji zawodowych do efektywnej komunikacji z grupami społecznymi w różnym wieku i o różnych potrzebach. Wykazuje cechy refleksyjnego praktyka o solidnych podstawach teoretycznych i etycznych w zakresie wychowania i profilaktyki. Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań w zakresie profilaktyki zachowań ryzykownych w szkołach i środowisku lokalnym.</p>	
--	--	---	--

	<p>Absolwenci kierunku Pedagogika w zakresie Pedagogika szkolna z profilaktyką społeczną mogą być zatrudniani jako: wychowawcy burs, pedagogzy w poradniach psychologiczno-pedagogicznych, wychowawcy w placówkach wsparcia dziennego (np. świetlice środowiskowe), wychowawcy w innych placówkach edukacyjnych, w których ustawowo realizowane są programy profilaktyczne. Absolwenci mają również kompetencje do prowadzenia własnej działalności profilaktycznej w organizacjach pozarządowych, tzw. trzeciego sektora, jako twórcy i realizatorzy specjalistycznych programów profilaktycznych.</p>	
<p>Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z elementami tutoringu</p>	<p>Absolwent kierunku Pedagogika w zakresie Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z elementami tutoringu posiada wiedzę o terminologii używanej w pedagogice opiekuńczej oraz o przedmiocie i zadaniach oraz genezie tej subdyscypliny i związkach z innymi dyscyplinami naukowymi. Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę obejmującą terminologię z zakresu opieki i wychowania, pomocy i wsparcia dzieci, młodzieży i dorosłych (także starszych) oraz wiedzę o rozwoju człowieka na różnych etapach jego życia, o zagrożeniach, dysfunkcjach i potrzebach. Ma wiedzę o uczestnikach procesu opieki, o ich środowiskach wychowawczych, jak również dotyczącą zasad, metod i środków pracy opiekuńczo-wychowawczej i badań nad opieką, ponadto wiedzę dotyczącą tutoringu. Dysponuje wiedzą na temat etyki, standardów, strategii, systemowych rozwiązań oraz podstaw prawnych w zakresie opieki nad dziećmi, młodzieżą i dorosłymi, także starszymi. Zna różne formy opieki, pomocy i wsparcia. Zna organizację pracy pedagoga - profesjonalnego opiekuna i wychowawcy, jego zadania oraz metody pracy. W toku kształcenia absolwent nabył umiejętności posługiwania się terminologią używaną w pedagogice opiekuńczej i pedagogice społecznej, analizowania powiązań pomiędzy innymi dyscyplinami naukowymi oraz wykorzystywania ich w postępowaniu diagnostycznym i działaniach opiekuńczo-wychowawczych. Posiada umiejętności posługiwania się ujęciami teoretycznymi w celu analizowania zachowań wychowanków i podopiecznych oraz wykorzystania wiedzy interdyscyplinarnej dla przeprowadzenia diagnozy potrzeb rozwojowych i wychowawczych człowieka w różnych etapach jego życia oraz zaprojektowania indywidualnych i systemowych działań o charakterze opiekuńczo-wychowawczym, również z uwzględnieniem wykorzystania</p>	

tutoringu. Posiada umiejętność dostrzegania i identyfikowania problemów opiekuńczych i wychowawczych dzieci, młodzieży oraz osób starszych, a także projektowania i realizowania działań uzupełniających i kompensujących proces opieki, wychowania i socjalizacji w kontekście postępujących zmian społecznych. Potrafi planować, organizować, realizować i ewaluować strategię działań opiekuńczo-wychowawczych i kompensacyjnych w oparciu o adekwatne podstawy teoretyczne i dobre praktyki. Ma umiejętności umożliwiające udzielanie pomocy i wsparcia w rozwiązywaniu problemów indywidualnych i grupowych. Potrafi projektować i prowadzić zajęcia z grupą dziecięcą, młodzieżową, dorosłych, także starszych w placówkach o charakterze opiekuńczo-wychowawczym, socjalnym i kulturalnym, z wykorzystaniem tutoringu. W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent jest zdolny do rozwiązywania problemów rozwojowych, opiekuńczych i wychowawczych, poszukuje sposobów ich rozwiązania nie naruszających godności, intymności oraz podmiotowości podopiecznego i jego rodziny. Jest wrażliwy na problemy dzieci, młodzieży, osób starszych oraz podejmuje profesjonalne działania służące tworzeniu im wartościowego środowiska wychowawczego. Jest przekonany o potrzebie permanentnego samokształcenia i monitorowania własnych kompetencji zawodowych, niezbędnych do efektywnej komunikacji z grupami społecznymi w różnym wieku i o różnych potrzebach. Wykazuje cechy refleksyjnego praktyka o solidnych podstawach teoretycznych i etycznych w zakresie opieki i wychowania, jak również tutoringu. Posiada kompetencje poznawcze, metodyczne, diagnostyczne i praktyczne w zakresie form opieki, funkcji, zadań i planowania pracy opiekuńczej i wychowawczej, z wykorzystaniem metody tutoringu. Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczych i kompensacyjnych.

Absolwent kierunku *Pedagogika* w zakresie *Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z elementami tutoringu* posiada kwalifikacje do pracy zawodowej w placówkach różnego typu, zajmujących się opieką, wychowaniem oraz pomocą i wsparciem w odniesieniu do osób w każdym wieku, od małego dziecka - po osoby starsze. Może być zatrudniony jako: pedagog – opiekun i wychowawca w instytucjach systemu pomocy społecznej, służby zdrowia, bursach i ochotniczych

		<p>hufcach pracy, w placówkach wychowania pozaszkolnego, opiekuńczo-wychowawczych różnego typu: domach dziecka, pogotowiach opiekuńczych, sanatoriach, oddziałach dziecięcych szpitali, w instytucjach opieki paliatywnej, żłobkach, klubach różnego typu: dziecięcych, młodzieżowych, seniora, w placówkach wsparcia dziennego, ośrodkach pomocy społecznej i domach pomocy społecznej, powiatowych centrach pomocy rodzinie, w placówkach zajmujących się pieczą zastępczą, ośrodkach adopcyjnych oraz organizacjach pozarządowych, fundacjach i stowarzyszeniach działających na rzecz dzieci, młodzieży i osób starszych. Może również podejmować pracę wychowawczą jako organizator grup środowiskowych.</p>	
	<p><i>Poradnictwo i pomoc psychologiczno-pedagogiczna</i></p>	<p>Absolwent kierunku <i>Pedagogika</i> w zakresie <i>Poradnictwo i pomoc psychologiczno-pedagogiczna</i> posiada wiedzę o terminologii używanej w poradnictwie i pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Zna przedmiot i zadania oraz genezę poradownictwa i jego związki z innymi dyscyplinami naukowymi. Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę obejmującą terminologię z zakresu poradnictwa, pomocy i wsparcia oraz wiedzę o rozwoju człowieka na różnych etapach życia. Zna zasady przeprowadzania diagnozy indywidualnej i środowiskowej, zna podmiot i przedmiot działania poradniczego i pomocowego. Ma wiedzę dotyczącą zasad, metod i środków pracy w obszarze pomocy psychologiczno-pedagogicznej i poradnictwa. Zna cele i zadania realizowane przez instytucje pomocowe, poradnicze i doradcze, potrafi scharakteryzować sposób pracy i zakres działań poszczególnych instytucji. Ma wiedzę na temat etyki, standardów, strategii, systemowych rozwiązań oraz podstaw prawnych poradnictwa i pomocy psychologiczno-pedagogicznej, jak również na temat tworzenia, realizacji i ewaluacji projektów pomocowych. W toku kształcenia absolwent nabył umiejętności posługiwania się terminologią używaną w poradnictwie i pomocy psychologiczno-pedagogicznej, analizowania powiązań pomiędzy innymi dyscyplinami naukowymi oraz wykorzystywania ich w postępowaniu diagnostycznym i działaniach pomocowych. Posiada umiejętności posługiwania się ujęciami teoretycznymi w celu analizowania zachowań człowieka oraz wykorzystania wiedzy interdyscyplinarnej dla przeprowadzenia diagnozy indywidualnej i środowiskowej, indywidualnej rozmowy poradniczej oraz prowadzenia poradnictwa grupowego. Posiada umiejętność dostrzegania i identyfikowania</p>	

problemów i trudności doświadczanych przez dzieci, młodzież, a także osoby dorosłe, jak również konstruowania programów naprawczych. Dostrzega potrzebę działań uzupełniających i kompensujących proces wychowania i socjalizacji w kontekście postępujących zmian społecznych. Potrafi sporządzić plan pracy z indywidualnym przypadkiem i grupą oraz potrafi planować, tworzyć, realizować i ewaluować uniwersalne programy pomocowe w oparciu o adekwatne podstawy teoretyczne i dobre praktyki. Ma umiejętności służące poprawnej realizacji i implementacji działań pomocowych w placówkach oświatowych, opiekuńczo-wychowawczych, poradniach psychologiczno-pedagogicznych, instytucjach samorządowych i organizacjach pozarządowych. W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent jest zdolny do rozwiązywania problemów indywidualnych, grupowych i systemowych; poszukuje sposobów ich rozwiązania nie naruszających godności, intymności i podmiotowości człowieka. Jest wrażliwy na problemy doświadczane przez osoby w różnym wieku oraz podejmuje profesjonalne działania służące wsparciu zarówno osób doświadczających trudności, jak i poszukujących możliwości pełnej realizacji indywidualnego potencjału. Jest przekonany o potrzebie permanentnego samokształcenia i monitorowania własnych kompetencji zawodowych i miękkich, niezbędnych do efektywnej komunikacji z jednostkami i grupami społecznymi w różnym wieku i o różnych potrzebach. Wykazuje cechy refleksyjnego praktyka o solidnych podstawach teoretycznych i etycznych w zakresie pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań w zakresie pomocy i poradnictwa.

Absolwent kierunku *Pedagogika* w zakresie *Poradnictwo i pomoc psychologiczno-pedagogiczna* posiada kwalifikacje do pracy zawodowej w placówkach różnego typu, zajmujących się poradnictwem, pomocą i wsparciem w odniesieniu do osób w każdym wieku, od małego dziecka - po osoby starsze. Może być zatrudniony jako pedagog w poradniach psychologiczno-pedagogicznych, poradniach rodzinnych i ośrodkach adopcyjnych, placówkach wychowania pozaszkolnego, placówkach opiekuńczo-wychowawczych różnego typu (dom pomocy społecznej,

bursy, hospicjum stacjonarne, oddział medycyny paliatywnej), centrach interwencji kryzysowej, ośrodkach dla ofiar przemocy w rodzinie, ośrodkach dla osób w kryzysie, organizacjach pozarządowych, fundacjach i stowarzyszeniach działających na rzecz pomocy i wsparcia dzieci, młodzieży, rodzin.

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA NIESTACJONARNE, KIERUNEK: PEDAGOGIKA

Kierunek	Zakres kształcenia	Opis kierunku oraz sylwetka absolwenta	Dni, w których będą odbywać się zajęcia
<p>PEDAGOGIKA</p> <p>Profil: ogólnoakademicki</p> <p>Język wykładowy: polski</p>		<ul style="list-style-type: none"> Ogólny opis kierunku – jego charakterystyka <p>Celem studiów pedagogicznych jest zapoznanie studenta(ki) z podstawowymi wiadomościami z zakresu wiedzy ogólnopedagogicznej, historyczno-filozoficznej, socjologicznej i psychologicznej niezbędnymi do rozumienia społeczno-kulturowego kontekstu procesu wychowania i kształtowania własnego rozwoju zawodowego. Ponadto student(ka) zdobywa umiejętności twórczego radzenia sobie z wyzwaniami pojawiającymi się w trakcie studiów i przyszłej pracy zawodowej. Absolwent Ignatianum posiada umiejętności osobistej refleksji i autoformacji w duchu pedagogiki ignacjańskiej odwołującej się do doświadczenia, refleksji i oceny własnych działań w świetle zdobytej wiedzy.</p> <p>Studia licencjackie są pierwszym etapem przygotowania do wykonywania zawodu pedagoga w zakresie wybranego zakresu kształcenia na kierunku studiów <i>pedagogika</i>. Absolwent otrzymuje przygotowanie pedagogiczne.</p> <ul style="list-style-type: none"> Wybór zakresu kształcenia określa zarządzenie Dziekana Wydziału na dany rok akademicki. <p>Wybór zakresu kształcenia na kierunku: <i>pedagogika</i> odbywa się na pierwszym roku studiów, w pierwszym semestrze. Przedmioty z wybranego zakresu będą realizowane od 3 semestru studiów.</p>	<p>W piątki od godziny 15.00 (zajęcia zdalne)</p> <p>W soboty od godziny 8.00 (zajęcia realizowane w siedzibie Uczelni)</p>

	<p>Resocjalizacja kreująca</p>	<p>Absolwent kierunku Pedagogika w zakresie Resocjalizacji kreującej posiada wiedzę o terminologii używanej w pedagogice resocjalizacyjnej, jej przedmiocie i zadaniach oraz genezie subdyscypliny i związkach z innymi dyscyplinami naukowymi. Posiada podstawową wiedzę o zasadach przeprowadzania diagnozy pedagogicznej w środowisku, instytucjach wychowawczych i resocjalizacyjnych oraz o zasadach i metodach wychowania resocjalizującego w środowisku, instytucjach wychowawczych i resocjalizacyjnych. Posiada podstawową wiedzę w zakresie prawnych i organizacyjnych czynników konstytuujących funkcjonowanie systemu resocjalizacji i wsparcia jednostek, grup zagrożonych marginalizacją i przestępczością. W toku kształcenia absolwent nabył umiejętności posługiwania się terminologią używaną w pedagogice resocjalizacyjnej i analizowania powiązań pomiędzy innymi dyscyplinami naukowymi oraz podstawowymi ujęciami teoretycznymi dla wyjaśniania problemów w obszarze resocjalizacji instytucjonalnej i pozainstytucjonalnej. Potrafi wykorzystać wiedzę z obszaru pedagogiki resocjalizacyjnej dla przeprowadzenia diagnozy indywidualnej i środowiskowej i zaprojektowania działań wspierających, pomocowych i resocjalizacyjnych oraz potrafi zaprojektować twórcze działania resocjalizacyjne w oparciu o znane zasady i metody wychowania resocjalizującego w środowisku, instytucjach wychowawczych i resocjalizacyjnych. Potrafi wykorzystać wiedzę w zakresie prawnych i organizacyjnych czynników konstytuujących funkcjonowanie systemu resocjalizacji, wsparcia jednostek i grup zagrożonych marginalizacją i przestępczością dla zaprojektowania i przeprowadzenia działań wspierających, pomocowych i resocjalizacyjnych. W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent docenia znaczenia dorobku nauk humanistycznych i społecznych dla kreowania działań resocjalizacyjnych nakierowanych na osoby z zaburzeniami psychospołecznego funkcjonowania oraz zagrożone marginalizacją i przestępczością. Przejawia postawę otwartości i aktywności w identyfikowaniu i rozwiązywaniu problemów z zakresu wspomaganie, pomocy i resocjalizacji. Jest świadomy istnienia etycznego wymiaru działań twórczych we wspieraniu, pomocy i resocjalizacji jednostek i grup zagrożonych marginalizacją i przestępczością.</p> <p>Absolwenci kierunku Pedagogika w zakresie Resocjalizacja kreująca mogą pracować w instytucjach, których celem jest opieka, wychowanie i resocjalizacja, wykorzystujących w pracy metody resocjalizacji kreującej. W szczególności absolwenci przygotowani są do pracy w</p>	
--	---------------------------------------	---	--

		<p>instytucjach takich jak: Policyjna Izba Dziecka, Ośrodek Interwencji Kryzysowej, Ośrodek Przeciwdziałania Przemocy, poradnie rodzinne. Uzyskują kwalifikacje zawodowe do pracy w instytucjach zajmujących się opieką, wychowaniem i resocjalizacją, w placówkach interwencyjnych, w zakładach karnych, aresztach śledczych, służbach sądowych i więziennych. Absolwenci mogą również pracować w zawodzie kuratora sądowego, podejmować pracę wychowawczą jako organizator grup środowiskowych. Absolwenci w zakresie Resocjalizacja kreuująca mogą być także zatrudnieni m.in. w placówkach oświatowo-wychowawczych umożliwiających rozwijanie zainteresowań i uzdolnień oraz korzystanie z różnych form wypoczynku i organizacji czasu wolnego, w placówkach artystycznych - ogniskach artystycznych umożliwiających rozwijanie zainteresowań i uzdolnień artystycznych z wykorzystaniem metod resocjalizacji kreuującej oraz w świetlicach socjoterapeutycznych i środowiskowych.</p>	
	<p>Pedagogika szkolna z profilaktyką społeczną</p>	<p>Absolwent kierunku Pedagogika w zakresie Pedagogika szkolna z profilaktyką społeczną posiada elementarną wiedzę o terminologii używanej w pedagogice szkolnej i profilaktyce społecznej, o przedmiocie i zadaniach oraz genezie tej subdyscypliny i związkach z innymi dyscyplinami naukowymi. Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o zasadach przeprowadzania diagnozy indywidualnej i środowiskowej, zna podmiot, przedmiot, środki i metody działania poradniczego i doradztwa zawodowego, jak również ich miejsce jako interakcji międzyosobowej. Ma wiedzę dotyczącą zasad, metod i środków pracy z dzieckiem z trudnościami wychowawczymi i dzieckiem zdolnym oraz podstawy wiedzy o problematyce zachowań ryzykownych i normatywnych. Ma wiedzę na temat etyki, standardów, strategii, systemowych rozwiązań oraz podstaw prawnych profilaktyki społecznej i na temat tworzenia, realizacji i ewaluacji programów profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym. Zna organizację pracy pedagoga szkolnego, jego zadania oraz metody pracy. W toku kształcenia absolwent nabył umiejętności posługiwania się terminologią używaną w pedagogice szkolnej i profilaktyce społecznej, analizowania powiązań pomiędzy innymi dyscyplinami naukowymi oraz wykorzystywania ich w postępowaniu diagnostycznym i działaniach terapeutycznych. Posiada umiejętności posługiwania się ujęciami teoretycznymi w celu analizowania zachowań uczniów, wychowanków oraz wykorzystania wiedzy interdyscyplinarnej dla przeprowadzenia diagnozy</p>	

indywidualnej i środowiskowej oraz zaprojektowania indywidualnych i systemowych działań. Posiada umiejętność dostrzegania i identyfikowania problemów edukacyjnych, opiekuńczych, wychowawczych dzieci i młodzieży a także konstruowania programów naprawczych. Potrafi identyfikować, diagnozować i różnicować zachowania normatywne i ryzykowne dzieci i młodzieży. Dostrzega potrzebę działań uzupełniających i kompensujących proces wychowania i socjalizacji w kontekście postępujących zmian społecznych. Potrafi sporządzić plan pracy z indywidualnym przypadkiem i grupą oraz potrafi planować, tworzyć, realizować i ewaluować uniwersalne, selektywne i wskazujące programy profilaktyczne w oparciu o adekwatne podstawy teoretyczne i dobre praktyki. Ma umiejętności służące poprawnej realizacji i implementacji działań profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym, w tym współpracy ze szkołami, samorządami lokalnymi, organizacjami pozarządowymi, grupami dzieci i młodzieży oraz rodziców i nauczycieli. W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent jest zdolny do rozwiązywania problemów edukacyjnych, opiekuńczych, wychowawczych; poszukuje sposobów ich rozwiązania nie naruszających godności, intymności i podmiotowości dziecka i jego rodziny. Jest wrażliwy na problemy dzieci i młodzieży oraz podejmuje profesjonalne działania służące tworzeniu im wartościowego środowiska wychowawczego. Jest przekonany o potrzebie permanentnego samokształcenia i monitorowania własnych kompetencji zawodowych do efektywnej komunikacji z grupami społecznymi w różnym wieku i o różnych potrzebach. Wykazuje cechy refleksyjnego praktyka o solidnych podstawach teoretycznych i etycznych w zakresie wychowania i profilaktyki. Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań w zakresie profilaktyki zachowań ryzykownych w szkołach i środowisku lokalnym.

Absolwenci kierunku **Pedagogika** w zakresie **Pedagogika szkolna z profilaktyką społeczną** mogą być zatrudniani jako: wychowawcy burs, pedagogzy w poradniach psychologiczno-pedagogicznych, wychowawcy w placówkach wsparcia dziennego (np. świetlice środowiskowe), wychowawcy w innych placówkach edukacyjnych, w których ustawowo realizowane są programy profilaktyczne. Absolwenci mają również kompetencje do prowadzenia własnej działalności

	<p>profilaktycznej w organizacjach pozarządowych, tzw. trzeciego sektora, jako twórcy i realizatorzy specjalistycznych programów profilaktycznych.</p>	
<p><i>Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z elementami tutoringu</i></p>	<p>Absolwent kierunku <i>Pedagogika</i> w zakresie <i>Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z elementami tutoringu</i> posiada wiedzę o terminologii używanej w pedagogice opiekuńczej oraz o przedmiocie i zadaniach oraz genezie tej subdyscypliny i związkach z innymi dyscyplinami naukowymi. Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę obejmującą terminologię z zakresu opieki i wychowania, pomocy i wsparcia dzieci, młodzieży i dorosłych (także starszych) oraz wiedzę o rozwoju człowieka na różnych etapach jego życia, o zagrożeniach, dysfunkcjach i potrzebach. Ma wiedzę o uczestnikach procesu opieki, o ich środowiskach wychowawczych, jak również dotyczącą zasad, metod i środków pracy opiekuńczo-wychowawczej i badań nad opieką, ponadto wiedzę dotyczącą tutoringu. Dysponuje wiedzą na temat etyki, standardów, strategii, systemowych rozwiązań oraz podstaw prawnych w zakresie opieki nad dziećmi, młodzieżą i dorosłymi, także starszymi. Zna różne formy opieki, pomocy i wsparcia. Zna organizację pracy pedagoga - profesjonalnego opiekuna i wychowawcy, jego zadania oraz metody pracy. W toku kształcenia absolwent nabył umiejętności posługiwania się terminologią używaną w pedagogice opiekuńczej i pedagogice społecznej, analizowania powiązań pomiędzy innymi dyscyplinami naukowymi oraz wykorzystywania ich w postępowaniu diagnostycznym i działaniach opiekuńczo-wychowawczych. Posiada umiejętności posługiwania się ujęciami teoretycznymi w celu analizowania zachowań wychowanków i podopiecznych oraz wykorzystania wiedzy interdyscyplinarnej dla przeprowadzenia diagnozy potrzeb rozwojowych i wychowawczych człowieka w różnych etapach jego życia oraz zaprojektowania indywidualnych i systemowych działań o charakterze opiekuńczo-wychowawczym, również z uwzględnieniem wykorzystania tutoringu. Posiada umiejętność dostrzegania i identyfikowania problemów opiekuńczych i wychowawczych dzieci, młodzieży oraz osób starszych, a także projektowania i realizowania działań uzupełniających i kompensujących proces opieki, wychowania i socjalizacji w kontekście postępujących zmian społecznych. Potrafi planować, organizować, realizować i ewaluować strategie działań opiekuńczo-wychowawczych i kompensacyjnych w oparciu o adekwatne</p>	

podstawy teoretyczne i dobre praktyki. Ma umiejętności umożliwiające udzielanie pomocy i wsparcia w rozwiązywaniu problemów indywidualnych i grupowych. Potrafi projektować i prowadzić zajęcia z grupą dziecięcą, młodzieżową, dorosłych, także starszych w placówkach o charakterze opiekuńczo-wychowawczym, socjalnym i kulturalnym, z wykorzystaniem tutoringu. W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent jest zdolny do rozwiązywania problemów rozwojowych, opiekuńczych i wychowawczych, poszukuje sposobów ich rozwiązania nie naruszających godności, intymności oraz podmiotowości podopiecznego i jego rodziny. Jest wrażliwy na problemy dzieci, młodzieży, osób starszych oraz podejmuje profesjonalne działania służące tworzeniu im wartościowego środowiska wychowawczego. Jest przekonany o potrzebie permanentnego samokształcenia i monitorowania własnych kompetencji zawodowych, niezbędnych do efektywnej komunikacji z grupami społecznymi w różnym wieku i o różnych potrzebach. Wykazuje cechy refleksyjnego praktyka o solidnych podstawach teoretycznych i etycznych w zakresie opieki i wychowania, jak również tutoringu. Posiada kompetencje poznawcze, metodyczne, diagnostyczne i praktyczne w zakresie form opieki, funkcji, zadań i planowania pracy opiekuńczej i wychowawczej, z wykorzystaniem metody tutoringu. Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczych i kompensacyjnych.

Absolwent kierunku *Pedagogika* w zakresie *Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z elementami tutoringu* posiada kwalifikacje do pracy zawodowej w placówkach różnego typu, zajmujących się opieką, wychowaniem oraz pomocą i wsparciem w odniesieniu do osób w każdym wieku, od małego dziecka - po osoby starsze. Może być zatrudniony jako: pedagog – opiekun i wychowawca w instytucjach systemu pomocy społecznej, służby zdrowia, bursach i ochotniczych hufcach pracy, w placówkach wychowania pozaszkolnego, opiekuńczo-wychowawczych różnego typu: domach dziecka, pogotowiach opiekuńczych, sanatoriach, oddziałach dziecięcych szpitali, w instytucjach opieki paliatywnej, żłobkach, klubach różnego typu: dziecięcych, młodzieżowych, seniora, w placówkach wsparcia dziennego, ośrodkach pomocy społecznej i domach pomocy społecznej, powiatowych centrach pomocy rodzinie, w placówkach zajmujących się pieczą

		<p>zastępczą, ośrodkach adopcyjnych oraz organizacjach pozarządowych, fundacjach i stowarzyszeniach działających na rzecz dzieci, młodzieży i osób starszych. Może również podejmować pracę wychowawczą jako organizator grup środowiskowych.</p>	
	<p><i>Poradnictwo i pomoc psychologiczno-pedagogiczna</i></p>	<p>Absolwent kierunku <i>Pedagogika</i> w zakresie <i>Poradnictwo i pomoc psychologiczno-pedagogiczna</i> posiada wiedzę o terminologii używanej w poradnictwie i pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Zna przedmiot i zadania oraz genezę poradownictwa i jego związki z innymi dyscyplinami naukowymi. Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę obejmującą terminologię z zakresu poradnictwa, pomocy i wsparcia oraz wiedzę o rozwoju człowieka na różnych etapach życia. Zna zasady przeprowadzania diagnozy indywidualnej i środowiskowej, zna podmiot i przedmiot działania poradniczego i pomocowego. Ma wiedzę dotyczącą zasad, metod i środków pracy w obszarze pomocy psychologiczno-pedagogicznej i poradnictwa. Zna cele i zadania realizowane przez instytucje pomocowe, poradnicze i doradcze, potrafi scharakteryzować sposób pracy i zakres działań poszczególnych instytucji. Ma wiedzę na temat etyki, standardów, strategii, systemowych rozwiązań oraz podstaw prawnych poradnictwa i pomocy psychologiczno-pedagogicznej, jak również na temat tworzenia, realizacji i ewaluacji projektów pomocowych. W toku kształcenia absolwent nabył umiejętności posługiwania się terminologią używaną w poradnictwie i pomocy psychologiczno-pedagogicznej, analizowania powiązań pomiędzy innymi dyscyplinami naukowymi oraz wykorzystywania ich w postępowaniu diagnostycznym i działaniach pomocowych. Posiada umiejętności posługiwania się ujęciami teoretycznymi w celu analizowania zachowań człowieka oraz wykorzystania wiedzy interdyscyplinarnej dla przeprowadzenia diagnozy indywidualnej i środowiskowej, indywidualnej rozmowy poradniczej oraz prowadzenia poradnictwa grupowego. Posiada umiejętność dostrzegania i identyfikowania problemów i trudności doświadczanych przez dzieci, młodzież, a także osoby dorosłe, jak również konstruowania programów naprawczych. Dostrzega potrzebę działań uzupełniających i kompensujących proces wychowania i socjalizacji w kontekście postępujących zmian społecznych. Potrafi sporządzić plan pracy z indywidualnym przypadkiem i grupą oraz potrafi</p>	

planować, tworzyć, realizować i ewaluować uniwersalne programy pomocowe w oparciu o adekwatne podstawy teoretyczne i dobre praktyki. Ma umiejętności służące poprawnej realizacji i implementacji działań pomocowych w placówkach oświatowych, opiekuńczo-wychowawczych, poradniach psychologiczno-pedagogicznych, instytucjach samorządowych i organizacjach pozarządowych. W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent jest zdolny do rozwiązywania problemów indywidualnych, grupowych i systemowych; poszukuje sposobów ich rozwiązania nie naruszających godności, intymności i podmiotowości człowieka. Jest wrażliwy na problemy doświadczane przez osoby w różnym wieku oraz podejmuje profesjonalne działania służące wsparciu zarówno osób doświadczających trudności, jak i poszukujących możliwości pełnej realizacji indywidualnego potencjału. Jest przekonany o potrzebie permanentnego samokształcenia i monitorowania własnych kompetencji zawodowych i miękkich, niezbędnych do efektywnej komunikacji z jednostkami i grupami społecznymi w różnym wieku i o różnych potrzebach. Wykazuje cechy refleksyjnego praktyka o solidnych podstawach teoretycznych i etycznych w zakresie pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań w zakresie pomocy i poradnictwa.

Absolwent kierunku *Pedagogika* w zakresie *Poradnictwo i pomoc psychologiczno-pedagogiczna* posiada kwalifikacje do pracy zawodowej w placówkach różnego typu, zajmujących się poradnictwem, pomocą i wsparciem w odniesieniu do osób w każdym wieku, od małego dziecka - po osoby starsze. Może być zatrudniony jako pedagog w poradniach psychologiczno-pedagogicznych, poradniach rodzinnych i ośrodkach adopcyjnych, placówkach wychowania pozaszkolnego, placówkach opiekuńczo-wychowawczych różnego typu (dom pomocy społecznej, bursy, hospicjum stacjonarne, oddział medycyny paliatywnej), centrach interwencji kryzysowej, ośrodkach dla ofiar przemocy w rodzinie, ośrodkach dla osób w kryzysie, organizacjach pozarządowych, fundacjach i stowarzyszeniach działających na rzecz pomocy i wsparcia dzieci, młodzieży, rodzin.

STUDIA DRUGIEGO STOPNIA STACJONARNE, KIERUNEK: PEDAGOGIKA

Kierunek	Zakres kształcenia	Opis kierunku oraz sylwetka absolwenta	Dni, w których będą odbywać się zajęcia
<p>PEDAGOGIKA</p> <p>Profil: ogólnoakademicki</p> <p>Język wykładowy: polski</p>		<ul style="list-style-type: none"> • Ogólny opis kierunku – jego charakterystyka <p>Celem studiów drugiego stopnia na kierunku pedagogika jest poszerzenie wiedzy pedagogicznej studentów oraz przygotowanie ich do podjęcia dalszego kształcenia i samokształcenia.</p> <p>Absolwent dysponuje rzetelnym przygotowaniem teoretycznym o charakterze interdyscyplinarnym. Posiada umiejętności prowadzenia badań oraz dostrzegania i samodzielnego rozwiązywania problemów teoretycznych i praktycznych w zakresie nauk pedagogicznych. Absolwent Ignatianum posiada umiejętności osobistej refleksji i autoformacji w duchu pedagogiki ignacjańskiej odwołującej się do doświadczenia, refleksji i oceny własnych działań w świetle zdobytej wiedzy.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wybór zakresu kształcenia określa zarządzenie Dziekana Wydziału na dany rok akademicki. <p>Wybór zakresu kształcenia na kierunku: <i>pedagogika</i> odbywa się na pierwszym roku studiów, w pierwszym semestrze. Przedmioty z wybranego zakresu będą realizowane od 3 semestru studiów.</p> <p>Ważne</p> <p>Wyboru zakresu kształcenia: <i>Logopedia z komunikacją społeczną</i> mogą dokonać wyłącznie studenci, którzy ukończyli studia na kierunku <i>Logopedia</i> lub innym kierunku, na którym realizowali studia w zakresie logopedii i uzyskali kwalifikacje nauczycielskie do pracy w placówkach oświatowych.</p> <p>Wyboru zakresu kształcenia: <i>Pedagogika resocjalizacyjna z interwencją kryzysową</i> mogą dokonać wyłącznie studenci, którzy ukończyli studia na kierunku <i>Pedagogika resocjalizacyjna</i> lub na innym kierunku, na którym</p>	<p>Od poniedziałku do piątku</p>

		<p>realizowali studia w zakresie Pedagogiki resocjalizacyjnej/Resocjalizacji/Resocjalizacji kreującej. Studenci, którzy nie posiadają kwalifikacji pedagogicznych mogą uzupełnić potrzebne kwalifikacje do pracy z dziećmi i młodzieżą realizując odpłatny moduł przygotowania pedagogicznego.</p> <p>Do ukończenia studiów w zakresie: <i>Pedagogika szkolna z terapią pedagogiczną oraz pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z profilaktyką społeczną bezwzględnie</i> wymagane jest posiadanie przygotowania pedagogicznego. Studenci, którzy nie posiadają wymaganego przygotowania pedagogicznego, odpowiadającego wybranemu zakresowi kształcenia, uzyskanego w trakcie studiów pierwszego stopnia, mogą je uzupełnić odpłatnie w trakcie studiów drugiego stopnia, dokonując wyboru dodatkowego modułu.</p> <p>W związku z projektem rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli, którego wejście w życie planowane jest na 1 września 2023 roku rekrutacja kandydatów na kierunek PEDAGOGIKA może ulec modyfikacji.</p> <p>Wyboru zakresu pedagogika szkolna z terapią pedagogiczną mogą dokonać kandydaci, którzy ukończyli pierwszy stopień na kierunku Pedagogika w zakresie pedagogika szkolna lub w zakresie uprawniającym do wykonywania zawodu pedagoga szkolnego (udokumentowane).</p>	
	<p><i>Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z profilaktyką społeczną</i></p>	<p>Absolwent kierunku <i>Pedagogika</i> zakresu <i>Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z profilaktyką społeczną</i> posiada zaawansowaną wiedzę o terminologii używanej w pedagogice opiekuńczej i profilaktyce społecznej, ponadto o przedmiocie i zadaniach oraz genezie tej subdyscypliny i związkach z innymi dyscyplinami naukowymi. Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę obejmującą terminologię z zakresu profilaktyki społecznej, opieki i</p>	

		<p>wychowania, pomocy i wsparcia dzieci, młodzieży i dorosłych, także starszych oraz wiedzę o rozwoju i potrzebach człowieka na różnych etapach jego życia. Ma zaawansowaną wiedzę o uczestnikach procesu opieki i socjalizacji, o ich środowiskach wychowawczych, jak również dotyczącą zasad, metod i środków pracy opiekuńczo-wychowawczej i badań nad opieką. Ponadto dysponuje pogłębioną wiedzę o zagrożeniach i dysfunkcjach, o problemowych, niebezpiecznych i antyspołecznych zachowaniach dzieci i młodzieży oraz o zachowaniach normatywnych. Dysponuje wiedzą na temat etyki, standardów, strategii, systemowych rozwiązań oraz podstaw prawnych w zakresie opieki nad dziećmi, młodzieżą i dorosłymi, także starszymi oraz w odniesieniu do uwarunkowań formalno-prawnych profilaktyki społecznej oraz w zakresie opracowywania, realizacji i ewaluacji programów profilaktycznych w instytucjach oświatowych i środowisku lokalnym. Zna różne formy opieki, pomocy i wsparcia. Zna organizację pracy pedagoga - profesjonalnego opiekuna i wychowawcy, jego zadania oraz metody pracy. W toku kształcenia absolwent nabył umiejętności posługiwania się terminologią używaną w profilaktyce społecznej, pedagogice opiekuńczej i pedagogice społecznej, analizowania powiązań pomiędzy innymi dyscyplinami naukowymi oraz wykorzystywania ich w postępowaniu diagnostycznym i działaniach opiekuńczo-wychowawczych oraz profilaktycznych i terapeutycznych. Posiada umiejętności posługiwania się ujęciami teoretycznymi w celu analizowania zachowań wychowanków i podopiecznych oraz wykorzystania wiedzy interdyscyplinarnej dla przeprowadzenia diagnozy potrzeb rozwojowych i wychowawczych człowieka w różnych etapach jego życia oraz zaprojektowania indywidualnych i systemowych działań opiekuńczo-wychowawczych i profilaktycznych, w tym konstruowania programów naprawczych. Posiada umiejętność dostrzegania, identyfikowania i różnicowania problemów</p>	
--	--	--	--

		<p>opiekuńczych i wychowawczych dzieci, młodzieży oraz osób starszych, ponadto zachowań normatywnych i ryzykownych dzieci i młodzieży, a także projektowania i realizowania działań uzupełniających i kompensujących proces opieki, wychowania i socjalizacji w kontekście postępujących zmian społecznych. Potrafi planować, organizować, realizować i ewaluować strategie działań opiekuńczo-wychowawczych i kompensacyjnych oraz uniwersalne, selektywne i wskazujące programy profilaktyczne w oparciu o adekwatne podstawy teoretyczne i dobre praktyki. Ma umiejętności umożliwiające udzielanie pomocy i wsparcia w rozwiązywaniu problemów indywidualnych i grupowych. Ponadto służące poprawnej realizacji i implementacji działań profilaktycznych w instytucjach oświatowych i środowisku lokalnym. Potrafi projektować i prowadzić zajęcia z grupą dziecięcą, młodzieżową, dorosłych, także starszych w placówkach o charakterze opiekuńczo-wychowawczym, socjalnym i kulturalnym. W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent jest zdolny do rozwiązywania problemów rozwojowych, opiekuńczych, wychowawczych i socjalizacyjnych, poszukuje sposobów ich rozwiązania nie naruszających godności, intymności oraz podmiotowości podopiecznego i jego rodziny. Jest wrażliwy na problemy dzieci, młodzieży, osób starszych oraz podejmuje profesjonalne działania służące tworzeniu im wartościowego środowiska wychowawczego. Jest przekonany o potrzebie permanentnego samokształcenia i monitorowania własnych kompetencji zawodowych, niezbędnych do efektywnej współpracy i komunikacji z grupami społecznymi w różnym wieku i o różnych potrzebach. Wykazuje cechy refleksyjnego praktyka o solidnych podstawach teoretycznych i etycznych w zakresie opieki, wychowania i profilaktyki społecznej. Posiada kompetencje poznawcze, metodyczne, diagnostyczne i praktyczne w zakresie form opieki, funkcji, zadań i planowania pracy</p>	
--	--	--	--

opiekuńczej i wychowawczej oraz działań profilaktycznych. Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczych i kompensacyjnych oraz w zakresie profilaktyki zachowań ryzykownych w różnych środowiskach.

Absolwent zakresu ***Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z profilaktyką społeczną*** posiada kwalifikacje do pracy zawodowej w placówkach różnego typu, zajmujących się opieką, wychowaniem oraz pomocą i wsparciem, jak również działalnością profilaktyczną w odniesieniu do osób w każdym wieku, od małego dziecka - po osoby starsze. Może być zatrudniony jako: pedagog – opiekun i wychowawca w instytucjach systemu pomocy społecznej, służby zdrowia i oświaty, m.in. w świetlicach środowiskowych, szkolnych, w bursach i ochotniczych hufcach pracy, w placówkach wychowania pozaszkolnego, opiekuńczo-wychowawczych różnego typu: domach dziecka, pogotowiacz opiekuńczych, sanatoriach, oddziałach dziecięcych szpitali, w instytucjach opieki paliatywnej, żłobkach, klubach różnego typu: dziecięcych, młodzieżowych, seniora, w placówkach wsparcia dziennego, ośrodkach pomocy społecznej i domach pomocy społecznej, powiatowych centrach pomocy rodzinie, w placówkach zajmujących się pieczęcią zastępczą, ośrodkach adopcyjnych oraz organizacjach pozarządowych, fundacjach i stowarzyszeniach działających na rzecz dzieci, młodzieży i osób starszych. Może podejmować pracę wychowawczą jako organizator grup środowiskowych. Posiada również kompetencje do realizowania programów profilaktycznych w placówkach edukacyjnych, w których ustawowo są prowadzone działania o charakterze profilaktycznym oraz do prowadzenia własnej działalności profilaktycznej w organizacjach pozarządowych (tzw. trzeciego sektora) jako twórca i realizator specjalistycznych programów

		<p>profilaktycznych. Absolwent zakresu <i>Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z profilaktyką społeczną</i>, który ukończył studia pierwszego stopnia w zakresie pedagogiki, odpowiadającym prowadzonym zajęciom i posiada przygotowanie pedagogiczne może być zatrudniony jako nauczyciel wychowawca w świetlicach szkolnych i w internatach.</p>	
	<p><i>Pedagogika resocjalizacyjna z interwencją kryzysową</i></p>	<p>Absolwent kierunku <i>Pedagogika</i>, zakresu kształcenia <i>Pedagogika resocjalizacyjna z interwencją kryzysową</i> posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o terminologii używanej w pedagogice resocjalizacyjnej i interwencji kryzysowej, przedmiocie badań i zadaniach oraz genezie subdyscypliny pedagogika resocjalizacyjna, jej związkach z innymi dyscyplinami naukowymi. Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o filozoficznych, pedagogicznych, psychologicznych, socjologicznych podstawach teoretycznych konstytuujących współczesny i historyczny status naukowy pedagogiki resocjalizacyjnej i obszarach jej działalności praktycznej. Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o zasadach przeprowadzania diagnozy indywidualnej i środowiskowej w obszarze pomocy, resocjalizacji i interwencji kryzysowej. Dysponuje uporządkowaną i pogłębioną wiedzą o zasadach i metodach planowania i przeprowadzania interwencji kryzysowej i oddziaływania resocjalizującego w kontekście instytucjonalnym i pozainstytucjonalnym oraz uporządkowaną i pogłębioną wiedzę w zakresie organizacyjnych i systemowych czynników konstytuujących funkcjonowanie placówek interwencyjnych i resocjalizacyjnych w ramach systemu resocjalizacji oraz wsparcia jednostek i grup zagrożonych marginalizacją i przestępczością. W toku kształcenia absolwent nabył pogłębione umiejętności posługiwania się terminologią używaną w pedagogice resocjalizacyjnej i interwencji kryzysowej oraz analizowania powiązań pomiędzy innymi dyscyplinami naukowymi oraz wykorzystywania ich w postępowaniu diagnostycznym i działaniach interwencyjnych i resocjalizacyjnych. Posiada pogłębione umiejętności posługiwania się ujęciami teoretycznymi dla wyjaśniania, analizowania i wykorzystywania w praktyce rozwiązywania problemów</p>	

w obszarze interwencji kryzysowej i działań resocjalizacyjnych. Posiada pogłębioną umiejętność wykorzystania wiedzy interdyscyplinarnej dla przeprowadzenia diagnozy indywidualnej i środowiskowej oraz planowania indywidualnych i systemowych działań interwencyjnych i resocjalizacyjnych. Potrafi zaprojektować działania interwencyjne i resocjalizacyjne w oparciu o znane zasady i metody interwencji kryzysowej i wychowania resocjalizującego. Potrafi wykorzystać wiedzę w zakresie systemowych i organizacyjnych czynników konstytuujących funkcjonowanie systemu resocjalizacji, wczesnej interwencji i wsparcia jednostek i grup zagrożonych marginalizacją i przestępczością dla zaprojektowania i przeprowadzenia działań interwencyjnych, pomocowych i resocjalizacyjnych. W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności pedagogicznych, a także potrzebę samorozwoju i samokształcenia w zakresie swojej pracy w obszarze interwencji kryzysowej, wsparcia, pomocy i resocjalizacji jednostek i grup zagrożonych marginalizacją czy pozostających w kryzysie. Posiada kompetencje do aktywnego, profesjonalnego planowania, organizacji działań interwencyjnych, pomocowych i resocjalizacyjnych nakierowanych na jednostki i grupy zagrożone marginalizacją, przestępczością czy pozostające w kryzysie.

Absolwent zakresu kształcenia ***Pedagogika resocjalizacyjna z interwencją kryzysową*** może być zatrudniony jako wychowawca w zakładach karnych, aresztach śledczych, służbach sądowych i więziennych, jako kurator sądowy oraz może podejmować pracę wychowawczą w środowiskach lokalnych. Ponadto, w przypadku osób, które uzyskały przygotowanie pedagogiczne i ukończyły pierwszy stopień w zakresie resocjalizacji, w: młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, okręgowych ośrodkach wychowawczych, schroniskach dla nieletnich, zakładach poprawczych, świetlicach socjoterapeutycznych, placówkach

		interwencyjnych, placówkach typu socjalizacyjnego, interwencyjnego, specjalistycznego oraz w szkolnych schroniskach młodzieżowych, świetlicach szkolnych i internatach.	
	<i>Pedagogika szkolna z terapią pedagogiczną</i>	Absolwent kierunku <i>Pedagogika</i> , zakresu <i>Pedagogika szkolna z terapią pedagogiczną</i> posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o terminologii używanej w pedagogice szkolnej i terapii pedagogicznej oraz o przedmiocie badań i zadaniach oraz genezie subdyscypliny pedagogika szkolna i jej związkach z innymi dyscyplinami naukowymi. Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o zasadach przeprowadzania diagnozy indywidualnej i środowiskowej, ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zasad, metod i środków pracy z dzieckiem z trudnościami wychowawczymi i dzieckiem zdolnym. Ma uporządkowaną wiedzę na temat teorii i koncepcji terapeutycznych stanowiących podstawę działalności pedagogicznej; zna i rozumie procedury motywujące jednostki, grupy do uczestnictwa w terapii. Zna podmiot, przedmiot, środki i metody działania poradniczego i orientacji zawodowej, jak również ich miejsce jako interakcji międzyosobowej. W toku kształcenia absolwent nabył pogłębione umiejętności posługiwania się terminologią używaną w pedagogice szkolnej i terapii pedagogicznej, analizowania powiązań pomiędzy innymi dyscyplinami naukowymi oraz wykorzystywania ich w postępowaniu diagnostycznym i działaniach terapeutycznych, a także w posługiwaniu się ujęciami teoretycznymi w celu analizowania zachowań uczniów, wychowanków. Posiada pogłębioną umiejętność wykorzystania wiedzy interdyscyplinarnej dla przeprowadzenia diagnozy indywidualnej i środowiskowej oraz zaprojektowania indywidualnych i systemowych działań. Posiada umiejętność dostrzegania i identyfikowania problemów edukacyjnych, opiekuńczych, wychowawczych dzieci i młodzieży, a także konstruowania programów naprawczych. Potrafi stymulować rozwój wychowanków poprzez stosowanie technik kompensacyjnych, psychoterapeutycznych, aktywizujących i artystycznych. W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent jest wrażliwy na problemy dzieci i młodzieży oraz podejmuje profesjonalne działania służące tworzeniu im	

		<p>wartościowego środowiska wychowawczego. Posiada kompetencje w zakresie rozwiązywania problemów edukacyjnych, opiekuńczych, wychowawczych; poszukuje sposobów ich rozwiązania nie naruszających godności, intymności i podmiotowości dziecka i jego rodziny.</p> <p>W zakresie <i>Pedagogika szkolna z terapią pedagogiczną</i> mogą być zatrudniani jako pedagodzy: w szkołach wszystkich stopni i rodzajów, pedagodzy szkolni, wychowawcy internatów i burs, pedagodzy w poradniach psychologiczno-pedagogicznych, wychowawcy w placówkach wsparcia dziennego, wychowawcy w innych placówkach opiekuńczo-wychowawczych, instytucjach i organizacjach których celem statutowym jest pomoc, wsparcie, opieka, wychowanie, profilaktyka.</p>	
	<p><i>Logopedia z komunikacją społeczną</i></p>	<p>Absolwent kierunku <i>Pedagogika</i>, zakresu <i>Logopedia z komunikacją społeczną</i> w wyniku ukończenia studiów drugiego stopnia i odbycia praktyk posiada pogłębioną wiedzę na temat diagnostyki i rehabilitacji zaburzeń językowych oraz specyfiki pracy terapeuty mowy w zakresie różnych dziedzin logopedycznych i dziedzin pokrewnych mieszczących się w ramach dyscyplin – pedagogicznej i językoznawczej. Zna różne aspekty oddziaływań logopedycznych, które mają charakter korekcyjny (terapia dyslalii), ale także holistyczny (terapia osób z różnymi zaburzeniami rozwojowymi) oraz doskonalący mowę już ukształtowaną (praca w środowiskach artystycznych i medialnych). Zna bardzo dobrze język polski nie tylko w zakresie prawideł dotyczących wymowy (fonetyki i fonologii, ortoepii), ale także innych podsystemów języka (morfologicznego i składniowego) oraz szeroko pojętej pragmatyki językowej. Posiada wiedzę pozwalającą poprawnie posługiwać się polszczyzną pisaną, co daje podstawy do prowadzenia kompetentnej dokumentacji logopedycznej i opiniotwórczej. Zna etyczne i prawne aspekty pracy logopedy i podstawy orzecznictwa w logopedii. Posiada podstawową wiedzę z zakresu diagnozy i terapii pedagogiczno-logopedycznej zaburzeń w czytaniu i pisaniu. Ma podstawową wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia, zarówno w aspekcie biologicznym, psychologicznym, lingwistycznym i społecznym.</p>	

W toku kształcenia absolwent nabywa umiejętności wyszukiwania, selekcjonowania, analizowania, oceniania i przekazuje informacje z zakresu logopedii i dziedzin pokrewnych oraz rozpoznaje, diagnozuje i różnicuje zaburzenia komunikacji językowej. Potrafi przygotować i zrealizować program efektywnej terapii dziecka i osoby dorosłej z zaburzeniem mowy i języka, przeprowadza badanie specjalistyczne oraz analizuje wyniki badań wykonanych przez innych specjalistów (foniatra, audiofonolog, laryngolog, ortodonta, psycholog). Potrafi nawiązać odpowiedni kontakt z pacjentem oraz jego opiekunami. Potrafi prowadzić dokumentację logopedyczną i konstruować pisemne opinie dotyczące pacjentów, zbiera i gromadzi dane oraz przeprowadzać własne badania logopedyczne. Wykorzystuje podstawową wiedzę teoretyczną z dziedziny pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, zdrowotnych i społecznych osób z zaburzeniami językowymi, posługuje się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań terapeutycznych. Absolwent uzyskuje dodatkowe umiejętności rozszerzające zakres kompetencji logopedy: posługiwanie się językiem migowym, wykorzystanie technologii informacyjnej w procesie diagnostyczno-terapeutycznym, stosowanie metod charakterystycznych dla muzykoterapii i pedagogiki zabawy, kształtowanie i korygowanie emisji głosu i techniki mówienia u ludzi zawodowo posługujących się głosem, udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent jest zdolny do współpracy w zespole, wykazuje gotowość do podejmowania różnorodnych zadań i wykonania ich. Ma świadomość sporządzania odpowiedniej diagnozy i stosowania terapii logopedycznej, jak również profilaktyki logopedycznej oraz wykazuje gotowość do dalszego doksztalcenia się i doskonalenia swoich umiejętności, inspirując ku temu inne osoby oraz ma świadomość konieczności ewaluacji własnych osiągnięć zawodowych. Wykazuje się postawą empatyczną oraz wrażliwością wobec pacjentów i ich opiekunów.

		<p>Absolwent kierunku <i>Pedagogika</i> w zakresie <i>Logopedia z komunikacją społeczną</i> w wyniku ukończenia studiów drugiego stopnia i odbycia praktyk (pod warunkiem wcześniejszego ukończenia studiów kwalifikacyjnych licencyjnych) posiada pełne kwalifikacje do wykonywania zawodu logopedy, co przygotowuje do prowadzenia działań z zakresu profilaktyki logopedycznej i przeprowadzania badań diagnostycznych w placówkach przedszkolnych oraz szkolnych, dokonywania oceny kompetencji językowej u osób z zaburzeniami mowy, konstruowania i przeprowadzania programów terapeutycznych dla dzieci z zaburzeniami komunikacji językowej oraz pacjentów dorosłych i w wieku podeszłym. Uprawnia to do zajmowania stanowiska w placówkach oświatowych, resorcie zdrowia i kultury, oraz prowadzenia prywatnych gabinetów logopedycznych.</p>	
--	--	--	--

STUDIA DRUGIEGO STOPNIA NIESTACJONARNE, KIERUNEK: PEDAGOGIKA

Kierunek	Zakres kształcenia	Opis kierunku oraz sylwetka absolwenta	Dni, w których będą odbywać się zajęcia
<p>PEDAGOGIKA</p> <p>Profil: ogólnoakademicki</p> <p>Język wykładowy: polski</p>		<ul style="list-style-type: none"> Ogólny opis kierunku – jego charakterystyka <p>Celem studiów drugiego stopnia na kierunku pedagogika jest poszerzenie wiedzy pedagogicznej studentów oraz przygotowanie ich do podjęcia dalszego kształcenia i samokształcenia.</p> <p>Absolwent dysponuje rzetelnym przygotowaniem teoretycznym o charakterze interdyscyplinarnym. Posiada umiejętności prowadzenia badań oraz dostrzegania i samodzielnego rozwiązywania problemów teoretycznych i praktycznych w zakresie nauk pedagogicznych. Absolwent Ignatianum posiada umiejętności osobistej refleksji i autoformacji w duchu pedagogiki ignacjańskiej odwołującej się do doświadczenia, refleksji i oceny własnych działań w świetle zdobytej wiedzy.</p>	<p>W piątki od godziny 15.00 (zajęcia zdalne)</p> <p>W soboty od godziny 8.00 (zajęcia realizowane w siedzibie Uczelni)</p>

- Wybór zakresu kształcenia określa zarządzenie Dziekana Wydziału na dany rok akademicki.

Wybór zakresu kształcenia na kierunku: *pedagogika* odbywa się na pierwszym roku studiów, w pierwszym semestrze. Przedmioty z wybranego zakresu będą realizowane od 3 semestru studiów.

Ważne

Wyboru zakresu kształcenia: *Logopedia z komunikacją społeczną* mogą dokonać wyłącznie studenci, którzy ukończyli studia na kierunku *Logopedia* lub innym kierunku, na którym realizowali studia w zakresie logopedii i uzyskali kwalifikacje nauczycielskie do pracy w placówkach oświatowych.

Wyboru zakresu kształcenia: *Pedagogika resocjalizacyjna z interwencją kryzysową* mogą dokonać wyłącznie studenci, którzy ukończyli studia na kierunku *Pedagogika resocjalizacyjna* lub na innym kierunku, na którym realizowali studia w zakresie Pedagogiki resocjalizacyjnej/Resocjalizacji/Resocjalizacji kreującej. Studenci, którzy nie posiadają kwalifikacji pedagogicznych mogą uzupełnić potrzebne kwalifikacje do pracy z dziećmi i młodzieżą realizując odpłatny moduł przygotowania pedagogicznego.

Do ukończenia studiów w zakresie: *Pedagogika szkolna z terapią pedagogiczną oraz pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z profilaktyką społeczną* bezwzględnie wymagane jest posiadanie przygotowania pedagogicznego. Studenci, którzy nie posiadają wymaganego przygotowania pedagogicznego, odpowiadającego wybranemu zakresowi kształcenia, uzyskanego w trakcie studiów pierwszego stopnia, mogą je uzupełnić odpłatnie w trakcie studiów drugiego stopnia, dokonując wyboru dodatkowego modułu.

W związku z **projektem** rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli, którego

		<p>wejście w życie planowane jest na 1 września 2023 roku rekrutacja kandydatów na kierunek PEDAGOGIKA może ulec modyfikacji.</p> <p>Wyboru zakresu pedagogika szkolna z terapią pedagogiczną mogą dokonać kandydaci, którzy ukończyli pierwszy stopień na kierunku Pedagogika w zakresie pedagogika szkolna lub w zakresie uprawniającym do wykonywania zawodu pedagoga szkolnego (udokumentowane).</p>	
	<p><i>Pedagogika resocjalizacyjna z interwencją kryzysową</i></p>	<p>Absolwent kierunku <i>Pedagogika</i>, zakresu kształcenia <i>Pedagogika resocjalizacyjna z interwencją kryzysową</i> posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o terminologii używanej w pedagogice resocjalizacyjnej i interwencji kryzysowej, przedmiocie badań i zadaniach oraz genezie subdyscypliny pedagogika resocjalizacyjna, jej związkach z innymi dyscyplinami naukowymi Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o filozoficznych, pedagogicznych, psychologicznych, socjologicznych podstawach teoretycznych konstytuujących współczesny i historyczny status naukowy pedagogiki resocjalizacyjnej i obszarach jej działalności praktycznej. Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o zasadach przeprowadzania diagnozy indywidualnej i środowiskowej w obszarze pomocy, resocjalizacji i interwencji kryzysowej Dysponuje uporządkowaną i pogłębioną wiedzą o zasadach i metodach planowania i przeprowadzania interwencji kryzysowej i oddziaływania resocjalizującego w kontekście instytucjonalnym i pozainstytucjonalnym oraz uporządkowaną i pogłębioną wiedzę w zakresie organizacyjnych i systemowych czynników konstytuujących funkcjonowanie placówek interwencyjnych i resocjalizacyjnych w ramach systemu resocjalizacji oraz wsparcia jednostek i grup zagrożonych marginalizacją i przestępczością. W toku kształcenia absolwent nabył pogłębione umiejętności posługiwania się terminologią używaną w pedagogice resocjalizacyjnej i interwencji kryzysowej oraz analizowania powiązań pomiędzy innymi dyscyplinami naukowymi oraz wykorzystywania ich w postępowaniu diagnostycznym i działaniach interwencyjnych i resocjalizacyjnych. Posiada pogłębione umiejętności</p>	

posługiwania się ujęciami teoretycznymi dla wyjaśniania, analizowania i wykorzystywania w praktyce rozwiązywania problemów w obszarze interwencji kryzysowej i działań resocjalizacyjnych. Posiada pogłębioną umiejętność wykorzystania wiedzy interdyscyplinarnej dla przeprowadzenia diagnozy indywidualnej i środowiskowej oraz planowania indywidualnych i systemowych działań interwencyjnych i resocjalizacyjnych. Potrafi zaprojektować działania interwencyjne i resocjalizacyjne w oparciu o znane zasady i metody interwencji kryzysowej i wychowania resocjalizującego. Potrafi wykorzystać wiedzę w zakresie systemowych i organizacyjnych czynników konstytuujących funkcjonowanie systemu resocjalizacji, wczesnej interwencji i wsparcia jednostek i grup zagrożonych marginalizacją i przestępczością dla zaprojektowania i przeprowadzenia działań interwencyjnych, pomocowych i resocjalizacyjnych. W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności pedagogicznych, a także potrzebę samorozwoju i samokształcenia w zakresie swojej pracy w obszarze interwencji kryzysowej, wsparcia, pomocy i resocjalizacji jednostek i grup zagrożonych marginalizacją czy pozostających w kryzysie. Posiada kompetencje do aktywnego, profesjonalnego planowania, organizacji działań interwencyjnych, pomocowych i resocjalizacyjnych nakierowanych na jednostki i grupy zagrożone marginalizacją, przestępczością czy pozostające w kryzysie.

Absolwent zakresu kształcenia ***Pedagogika resocjalizacyjna z interwencją kryzysową*** może być zatrudniony jako wychowawca w zakładach karnych, aresztach śledczych, służbach sądowych i więziennych, jako kurator sądowy oraz może podejmować pracę wychowawczą w środowiskach lokalnych. Ponadto, w przypadku osób, które uzyskały przygotowanie pedagogiczne i ukończyły pierwszy stopień w zakresie resocjalizacji, w: młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, okręgowych ośrodkach wychowawczych, schroniskach dla nieletnich, zakładach poprawczych, świetlicach socjoterapeutycznych, placówkach

		<p>interwencyjnych, placówkach typu socjalizacyjnego, interwencyjnego, specjalistycznego oraz w szkolnych schroniskach młodzieżowych, świetlicach szkolnych i internatach.</p>	
	<p><i>Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z profilaktyką społeczną</i></p>	<p>Absolwent kierunku <i>Pedagogika</i> zakresu <i>Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z profilaktyką społeczną</i> posiada zaawansowaną wiedzę o terminologii używanej w pedagogice opiekuńczej i profilaktyce społecznej, ponadto o przedmiocie i zadaniach oraz genezie tej subdyscypliny i związkach z innymi dyscyplinami naukowymi. Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę obejmującą terminologię z zakresu profilaktyki społecznej, opieki i wychowania, pomocy i wsparcia dzieci, młodzieży i dorosłych, także starszych oraz wiedzę o rozwoju i potrzebach człowieka na różnych etapach jego życia. Ma zaawansowaną wiedzę o uczestnikach procesu opieki i socjalizacji, o ich środowiskach wychowawczych, jak również dotyczącą zasad, metod i środków pracy opiekuńczo-wychowawczej i badań nad opieką. Ponadto dysponuje pogłębioną wiedzę o zagrożeniach i dysfunkcjach, o problemowych, niebezpiecznych i antyspołecznych zachowaniach dzieci i młodzieży oraz o zachowaniach normatywnych. Dysponuje wiedzą na temat etyki, standardów, strategii, systemowych rozwiązań oraz podstaw prawnych w zakresie opieki nad dziećmi, młodzieżą i dorosłymi, także starszymi oraz w odniesieniu do uwarunkowań formalno-prawnych profilaktyki społecznej oraz w zakresie opracowywania, realizacji i ewaluacji programów profilaktycznych w instytucjach oświatowych i środowisku lokalnym. Zna różne formy opieki, pomocy i wsparcia. Zna organizację pracy pedagoga - profesjonalnego opiekuna i wychowawcy, jego zadania oraz metody pracy. W toku kształcenia absolwent nabył umiejętności posługiwania się terminologią używaną w profilaktyce społecznej, pedagogice opiekuńczej i pedagogice społecznej, analizowania powiązań pomiędzy innymi dyscyplinami naukowymi oraz wykorzystywania ich w postępowaniu diagnostycznym i</p>	

		<p>działaniach opiekuńczo-wychowawczych oraz profilaktycznych i terapeutycznych. Posiada umiejętności posługiwania się ujęciami teoretycznymi w celu analizowania zachowań wychowanków i podopiecznych oraz wykorzystania wiedzy interdyscyplinarnej dla przeprowadzenia diagnozy potrzeb rozwojowych i wychowawczych człowieka w różnych etapach jego życia oraz zaprojektowania indywidualnych i systemowych działań opiekuńczo-wychowawczych i profilaktycznych, w tym konstruowania programów naprawczych. Posiada umiejętność dostrzegania, identyfikowania i różnicowania problemów opiekuńczych i wychowawczych dzieci, młodzieży oraz osób starszych, ponadto zachowań normatywnych i ryzykownych dzieci i młodzieży, a także projektowania i realizowania działań uzupełniających i kompensujących proces opieki, wychowania i socjalizacji w kontekście postępujących zmian społecznych. Potrafi planować, organizować, realizować i ewaluować strategie działań opiekuńczo-wychowawczych i kompensacyjnych oraz uniwersalne, selektywne i wskazujące programy profilaktyczne w oparciu o adekwatne podstawy teoretyczne i dobre praktyki. Ma umiejętności umożliwiające udzielanie pomocy i wsparcia w rozwiązywaniu problemów indywidualnych i grupowych. Ponadto służące poprawnej realizacji i implementacji działań profilaktycznych w instytucjach oświatowych i środowisku lokalnym. Potrafi projektować i prowadzić zajęcia z grupą dziecięcą, młodzieżową, dorosłych, także starszych w placówkach o charakterze opiekuńczo-wychowawczym, socjalnym i kulturalnym. W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent jest zdolny do rozwiązywania problemów rozwojowych, opiekuńczych, wychowawczych i socjalizacyjnych, poszukuje sposobów ich rozwiązania nie naruszających godności, intymności oraz podmiotowości podopiecznego i jego rodziny. Jest wrażliwy na problemy</p>	
--	--	--	--

dzieci, młodzieży, osób starszych oraz podejmuje profesjonalne działania służące tworzeniu im wartościowego środowiska wychowawczego. Jest przekonany o potrzebie permanentnego samokształcenia i monitorowania własnych kompetencji zawodowych, niezbędnych do efektywnej współpracy i komunikacji z grupami społecznymi w różnym wieku i o różnych potrzebach. Wykazuje cechy refleksyjnego praktyka o solidnych podstawach teoretycznych i etycznych w zakresie opieki, wychowania i profilaktyki społecznej. Posiada kompetencje poznawcze, metodyczne, diagnostyczne i praktyczne w zakresie form opieki, funkcji, zadań i planowania pracy opiekuńczej i wychowawczej oraz działań profilaktycznych. Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczych i kompensacyjnych oraz w zakresie profilaktyki zachowań ryzykownych w różnych środowiskach.

Absolwent zakresu ***Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z profilaktyką społeczną*** posiada kwalifikacje do pracy zawodowej w placówkach różnego typu, zajmujących się opieką, wychowaniem oraz pomocą i wsparciem, jak również działalnością profilaktyczną w odniesieniu do osób w każdym wieku, od małego dziecka - po osoby starsze. Może być zatrudniony jako: pedagog – opiekun i wychowawca w instytucjach systemu pomocy społecznej, służby zdrowia i oświaty, m.in. w świetlicach środowiskowych, szkolnych, w bursach i ochotniczych hufcach pracy, w placówkach wychowania pozaszkolnego, opiekuńczo-wychowawczych różnego typu: domach dziecka, pogotowiacz opiekuńczych, sanatoriach, oddziałach dziecięcych szpitali, w instytucjach opieki paliatywnej, żłobkach, klubach różnego typu: dziecięcych, młodzieżowych, seniora, w placówkach wsparcia dziennego, ośrodkach pomocy społecznej i domach pomocy społecznej, powiatowych centrach pomocy rodzinie, w placówkach zajmujących się pieczęcią zastępczą, ośrodkach

		<p>adopcyjnych oraz organizacjach pozarządowych, fundacjach i stowarzyszeniach działających na rzecz dzieci, młodzieży i osób starszych. Może podejmować pracę wychowawczą jako organizator grup środowiskowych. Posiada również kompetencje do realizowania programów profilaktycznych w placówkach edukacyjnych, w których ustawowo są prowadzone działania o charakterze profilaktycznym oraz do prowadzenia własnej działalności profilaktycznej w organizacjach pozarządowych (tzw. trzeciego sektora) jako twórca i realizator specjalistycznych programów profilaktycznych. Absolwent zakresu <i>Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z profilaktyką społeczną</i>, który ukończył studia pierwszego stopnia w zakresie pedagogiki, odpowiadającym prowadzonym zajęciom i posiada przygotowanie pedagogiczne może być zatrudniony jako nauczyciel wychowawca w świetlicach szkolnych i w internatach.</p>	
	<p><i>Pedagogika szkolna z terapią pedagogiczną</i></p>	<p>Absolwent kierunku <i>Pedagogika</i>, zakresu <i>Pedagogika szkolna z terapią pedagogiczną</i> posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o terminologii używanej w pedagogice szkolnej i terapii pedagogicznej oraz o przedmiocie badań i zadaniach oraz genezie subdyscypliny pedagogika szkolna i jej związkach z innymi dyscyplinami naukowymi. Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o zasadach przeprowadzania diagnozy indywidualnej i środowiskowej, ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zasad, metod i środków pracy z dzieckiem z trudnościami wychowawczymi i dzieckiem zdolnym. Ma uporządkowaną wiedzę na temat teorii i koncepcji terapeutycznych stanowiących podstawę działalności pedagogicznej; zna i rozumie procedury motywujące jednostki, grupy do uczestnictwa w terapii. Zna podmiot, przedmiot, środki i metody działania poradniczego i orientacji zawodowej, jak również ich miejsce jako interakcji międzyosobowej. W toku kształcenia absolwent nabył pogłębione umiejętności posługiwania się terminologią używaną w pedagogice szkolnej i terapii pedagogicznej, analizowania powiązań pomiędzy innymi dyscyplinami naukowymi oraz wykorzystywania ich w postępowaniu diagnostycznym i działaniach terapeutycznych, a także w</p>	

		<p>posługiwaniu się ujęciami teoretycznymi w celu analizowania zachowań uczniów, wychowanków. Posiada pogłębioną umiejętność wykorzystania wiedzy interdyscyplinarnej dla przeprowadzenia diagnozy indywidualnej i środowiskowej oraz zaprojektowania indywidualnych i systemowych działań. Posiada umiejętność dostrzegania i identyfikowania problemów edukacyjnych, opiekuńczych, wychowawczych dzieci i młodzieży, a także konstruowania programów naprawczych. Potrafi stymulować rozwój wychowanków poprzez stosowanie technik kompensacyjnych, psychoterapeutycznych, aktywizujących i artystycznych. W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent jest wrażliwy na problemy dzieci i młodzieży oraz podejmuje profesjonalne działania służące tworzeniu im wartościowego środowiska wychowawczego. Posiada kompetencje w zakresie rozwiązywania problemów edukacyjnych, opiekuńczych, wychowawczych; poszukuje sposobów ich rozwiązania nie naruszających godności, intymności i podmiotowości dziecka i jego rodziny.</p> <p>W zakresie Pedagogika szkolna z terapią pedagogiczną mogą być zatrudniani jako pedagodzy: w szkołach wszystkich stopni i rodzajów, pedagodzy szkolni, wychowawcy internatów i burs, pedagodzy w poradniach psychologiczno-pedagogicznych, wychowawcy w placówkach wsparcia dziennego, wychowawcy w innych placówkach opiekuńczo-wychowawczych, instytucjach i organizacjach których celem statutowym jest pomoc, wsparcie, opieka, wychowanie, profilaktyka.</p>	
	<p>Logopedia z komunikacją społeczną</p>	<p>Absolwent kierunku Pedagogika, zakresu Logopedia z komunikacją społeczną w wyniku ukończenia studiów drugiego stopnia i odbycia praktyk posiada pogłębioną wiedzę na temat diagnostyki i rehabilitacji zaburzeń językowych oraz specyfiki pracy terapeuty mowy w zakresie różnych dziedzin logopedycznych i dziedzin pokrewnych mieszczących się w ramach dyscyplin – pedagogicznej i językoznawczej. Zna różne aspekty oddziaływań logopedycznych, które mają charakter korekcyjny (terapia dyslalii), ale także holistyczny (terapia osób z różnymi zaburzeniami rozwojowymi) oraz doskonalący mowę już ukształtowaną (praca w środowiskach artystycznych i</p>	

medialnych). Zna bardzo dobrze język polski nie tylko w zakresie prawideł dotyczących wymowy (fonetyki i fonologii, ortoepii), ale także innych podsystemów języka (morfologicznego i składniowego) oraz szeroko pojętej pragmatyki językowej. Posiada wiedzę pozwalającą poprawnie posługiwać się polszczyzną pisaną, co daje podstawy do prowadzenia kompetentnej dokumentacji logopedycznej i opiniotwórczej. Zna etyczne i prawne aspekty pracy logopedy i podstawy orzecznictwa w logopedii. Posiada podstawową wiedzę z zakresu diagnozy i terapii pedagogiczno-logopedycznej zaburzeń w czytaniu i pisaniu. Ma podstawową wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia, zarówno w aspekcie biologicznym, psychologicznym, lingwistycznym i społecznym.

W toku kształcenia absolwent nabywa umiejętności wyszukiwania, selekcjonowania, analizowania, oceniania i przekazuje informacje z zakresu logopedii i dziedzin pokrewnych oraz rozpoznaje, diagnozuje i różnicuje zaburzenia komunikacji językowej. Potrafi przygotować i zrealizować program efektywnej terapii dziecka i osoby dorosłej z zaburzeniem mowy i języka, przeprowadza badanie specjalistyczne oraz analizuje wyniki badań wykonanych przez innych specjalistów (foniatra, audiofonolog, laryngolog, ortodonta, psycholog). Potrafi nawiązać odpowiedni kontakt z pacjentem oraz jego opiekunami. Potrafi prowadzić dokumentację logopedyczną i konstruować pisemne opinie dotyczące pacjentów, zbiera i gromadzi dane oraz przeprowadzać własne badania logopedyczne. Wykorzystuje podstawową wiedzę teoretyczną z dziedziny pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, zdrowotnych i społecznych osób z zaburzeniami językowymi, posługuje się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań terapeutycznych. Absolwent uzyskuje dodatkowe umiejętności rozszerzające zakres kompetencji logopedy: posługiwanie się językiem migowym, wykorzystanie technologii informacyjnej w procesie diagnostyczno-terapeutycznym, stosowanie metod charakterystycznych dla muzykoterapii i pedagogiki zabawy, kształtowanie i korygowanie emisji głosu

i techniki mówienia u ludzi zawodowo posługujących się głosem, udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

W procesie akademickiego kształcenia wspierany jest także rozwój kompetencji społecznych. Absolwent jest zdolny do współpracy w zespole, wykazuje gotowość do podejmowania różnorodnych zadań i wykonania ich. Ma świadomość sporządzania odpowiedniej diagnozy i stosowania terapii logopedycznej, jak również profilaktyki logopedycznej oraz wykazuje gotowość do dalszego doksztalcania się i doskonalenia swoich umiejętności, inspirując ku temu inne osoby oraz ma świadomość konieczności ewaluacji własnych osiągnięć zawodowych. Wykazuje się postawą empatyczną oraz wrażliwością wobec pacjentów i ich opiekunów.

Absolwent kierunku *Pedagogika* zakresu *Logopedia z komunikacją społeczną* w wyniku ukończenia studiów drugiego stopnia i odbycia praktyk (pod warunkiem wcześniejszego ukończenia studiów kwalifikacyjnych licencjackich) posiada pełne kwalifikacje do wykonywania zawodu logopedy, co przygotowuje do prowadzenia działań z zakresu profilaktyki logopedycznej i przeprowadzania badań diagnostycznych w placówkach przedszkolnych oraz szkolnych, dokonywania oceny kompetencji językowej u osób z zaburzeniami mowy, konstruowania i przeprowadzania programów terapeutycznych dla dzieci z zaburzeniami komunikacji językowej oraz pacjentów dorosłych i w wieku podeszłym. Uprawnia to do zajmowania stanowiska w placówkach oświatowych, resorcie zdrowia i kultury, oraz prowadzenia prywatnych gabinetów logopedycznych.